

Ekspllosionen i Hærens Laboratorium.

Lidlig om Morgenen, den 23. Maj, har der inde paa Hærens Laboratorium bag Kristianshavn fundet en sørgelig stor Ulykke Sted, ved hvilken otte Mand ere omkomne og to blevne haardt kvæstede — en Katastrofe af et saadant Omfang, som vi lykkeligvis ikke have haft Mage til i flere Aar.

Stedet, hvor Ekspllosionen foregik, er ikke meget kendt, afsides som det ligger fra den daglige Færdsel. Fra Kristianshavn fører en Vej, udenom det store Orlogsværft-Areal og langs med Sundet, ud til Refshaleøen; den kaldes Refshalevejen og

gyndt i Bygningen, da der vidt omkring høretes et mægtigt Drøn som en Kanonsalve, og en mørk Røgmasse steg i Vejret. Fra de nærmeste Gader og fra Orlogsværftet kom hurtigt Mennesker til Stede, og i de røg- og støvfylde Omgivelser saa de, hvilken forfærdelig Ødelæggelse der var forarsaget.

Øjeblikkelig toges fat paa Redningsarbejdet for om mulig at frelse de Arbejdere, som man vidste havde været beskæftigede i Bygningen, og trods Faren for yderligere Ekspllosion trængte de tilstedekomne ind mellem Ruinerne, hvor Dele af de forulykkedes Legemer fandtes sprængte fra hinanden. Langt omkring havde Ekspllosionen splittet de forulykkede, afrevet Arme og Ben og knust deres Hoveder indtil Ukendelighed.

Saaledes opsamledes 6 Lig, Stykke for Stykke;

nogle ubetydelige Læsioner fra en lignende, men langt mindre Ekspllosion.

Ulykken skete under Paafyldning af en Granat — et Arbejde, som ikke anses for særlig farligt, naar de nødvendige Forsigtighedsregler iagttages. At dette har været Tilfældet, kan ikke nu konstateres, men det er ikke sandsynligt, at noget har været forsømt i saa Henseende, da alle Arbejderne vare udsøgt paalidelige Folk. Det er højst tvivlsomt, at de to efterlevende ville kunne afgive nogen fyldestgørende Forklaring, muligvis har ingen af dem været beskæftiget med Granaten netop i det skæbnesvangre Øjeblik.

Den sørgelige Katastrofe vakte overalt den største Deltagelse, særlig Befolkningen i de nærliggende kristianshavnske Gader, hvor flere Laboratoriearbejdere bo, vare dybt grebne af Begivenheden.

Fra Ekspllosionen i Hærens Laboratorium.

løber i Læ af de Skanser og Bastioner, som her paa Kjøbenhavns østlige Yderside fra gammel Tid have skullet værne mod Angreb fra den Kant. Færdes man derud af, passerer man nu og da paa højre Haand enkeltliggende, massive, rektangulære Bygninger i gammel Stil og uden Vinduer eller lignende Lysaabninger, halvt skjulte bag et stort Plankeværk eller omgivne af vandfyldte Grave; det er Krudt-Magasiner for Hæren og Laboratorier, og det er et af disse, som ved den ulykkelige Ekspllosion sprængtes i Luften, og af hvis Ruiner vi hosstaaende bringe et Billede.

Hvorledes Ulykken er opstaaet, er ikke oplyst og vil næppe blive det. Klokken var ca. halvsyv om Morgenen, og Arbejdet var saaledes lige be-

to Arbejdere droges frem i stærk lemlæstet Tilstand, endnu levende; men begge døde, den ene under Transporten til Hospitalet den anden faa Timer efter Ankomsten dertil; endelig var der to Mand, en Oversergent og en Konstabel, som bleve mindre ilde tilredte og begge syntes levedygtige.

Der arbejdede ialt 10 Mand i Laboratoriet, 3 civile Laboratoriearbejdere og 7 militære, af hvilke 3 Konstabler og 2 Korporalselever dræbtes, medens som nævnt en Oversergent og en Konstabel reddedes og forhaabentlig begge ville kunne leve, selv om det for Sergentens Vedkommende vil tage meget lang Tid med Helbredelsen. Af de omkomne vare to gifte og efterlade sig Hustruer og Børn; den ene undslap for to Aar siden med

Strøtanker.

Dovenskab gør alt vanskeligt, men Flid alt let. Den, der staar sent op, maa trave hele Dagen og kan næppe indhente sit Arbejde om Aftenen. Dovenskab rejser saa langsomt, at Fattigdom snart indhenter ham. *Franklin.*

Giveren giver Gaven dens Værd.